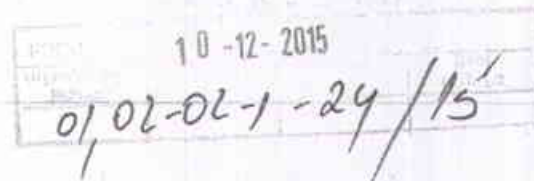

Broj: 05-02-1-2000/14
Sarajevo, 10.12.2015. godine

S

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH
- *Predstavnički dom* -
- *Dom naroda* -

SARAJEVO

PREDMET: Prijedlog zakona o štrajku u institucijama BiH, dostavlja se

V e z a: Vaš akt broj: 01,02-02-1-24/15 od 23.11.2015. godine

Vezano za vaše akte, gornih oznaka i datuma, u prilogu dostavljamo Prijedlog zakona o štrajku u institucijama Bosne i Hercegovine na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku.

Istodobno dostavljamo i elektronsku verziju Prijedloga zakona.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
Zvonimir Kutleša

**ЗАКОН
О ШТРАЈКУ ЗАПОСЛЕНИХ У ИНСТИТУЦИЈАМА БОСНЕ И
ХЕРЦЕГОВИНЕ**

Октобар 2015. године

На основу члана IV 4. а) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине на _____ сједници Представничког дома, одржаној _____ 2015. године, и на _____ сједници Дома народа, одржаној _____ 2015. године, усвојила је

ЗАКОН

О ШТРАЈКУ ЗАПОСЛЕНИХ У ИНСТИТУЦИЈАМА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

ПОГЛАВЉЕ I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(Предмет и циљ Закона)

(1) Овим законом уређују се право запослених на штрајк у институцијама Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: запослени), поступак, услови и начин организовања штрајка, права и обавезе запослених и послодавца за вријеме штрајка.

(2) Циљ овог закона је уређење међусобних права и обавеза запослених и послодавца у вези са штрајком.

Члан 2.

(Дефиниција штрајка)

(1) Штрајком, у смислу овог закона, сматра се организовани прекид рада запослених ради остваривања и заштите њихових економских и социјалних интереса и права из радног односа и на основу рада.

(2) Штрајк упозорења може се организовати као привремени прекид рада, који представља упозорење послодавцу на лоше стање економских и социјалних интереса запослених.

(3) Штрајк солидарности може се организовати као подршка синдиката запослених код једног послодавца штрајку запослених код другог послодавца.

Члан 3.

(Значење појединих израза)

(1) Изрази који се употребљавају у овом закону имају следеће значење:

а) институције Босне и Херцеговине су институције које су основане Уставом Босне и Херцеговине, законом или другим прописом Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: институције БиХ);

б) послодавац - институција БиХ;

ц) запосленик – физичко лице запослено код послодавца у складу са важећим прописима о раду;

д) штрајкачки одбор - овлаштени представници синдиката који у име синдиката врше преговоре, организују и воде штрајк;

е) организатор штрајка - означава синдикат прописан Законом о раду у институцијама Босне и Херцеговине.

(2) Изрази који су ради прегледности дати у једном граматичком роду без дискриминације се односе и на мушкарце и на жене.

ПОГЛАВЉЕ II - НАЧЕЛА

Члан 4. (Добровољност)

- (1) Запослени слободно и добровољно одлучују о свом учешћу у штрајку организованом у складу са овим законом.
- (2) Запослени не може бити спријечен нити присиљен да учествује у штрајку.

Члан 5. (Изузетак од права на штрајк)

Право на штрајк запослених у одређеним институцијама БиХ може бити ограничено само на основу посебног закона.

Члан 6. (Забрана спречавања рада запослених који не учествују у штрајку)

Забрањено је ометање и спречавање запосленог који не учествује у штрајку да ради, као и ометање и спречавање запосленог да приступи радном мјесту код послодавца.

Члан 7. (Заштита запосленог због учешћа у штрајку)

Запослени, који учествује у штрајку организованом у складу са овим законом, не може бити стављен у неповољнији положај у односу на друге запослене због организовања или учешћа у штрајку, не врши повреду службене или радне дужности нити може бити позван на одговорност због свога учешћа у штрајку.

Члан 8. (Ненаношење штете имовини послодавца)

Штрајк се организује на начин којим се не наноси штета имовини послодавца.

ПОГЛАВЉЕ III - РЈЕШАВАЊЕ СПОРА

Члан 9. (Рјешавање спора)

Након најаве штрајка у складу са одредбама овог закона, организатор штрајка и послодавац требају покушати споразумно ријешити спор.

Члан 10. (Мирно рјешавање спора)

- (1) Уколико у непосредним преговорима, у складу са одредбама члана 9. овог закона, није ријешен настали спор, запослени и послодавац обавезно повјеравају рјешавање спора посебном савјету за мирно рјешавање насталог спора.
- (2) Савјет за мирно рјешавање спора именују штрајкачки одбор, са једне стране, и послодавац, са друге стране, за сваки појединачни спор запослених и послодавца и има једнак број представника послодавца и представника запослених.
- (3) Савјет за мирно рјешавање спора је дужан у року од 10 дана од дана именовања одредити се у вези са предметом спора.
- (4) Одлука савјета за мирно рјешавање спора је обавезујућа за запослене и послодавца.

ПОГЛАВЉЕ IV – ОРГАНИЗОВАЊЕ ШТРАЈКА

Члан 11.

(Мјесто организовања штрајка)

Штрајк може да се организује прекидом рада на радном мјесту и окупљањем запослених у просторијама или испред сједишта послодавца.

Члан 12.

(Штрајк упозорења и штрајк солидарности)

(1) Штрајк упозорења и штрајк солидарности подразумијевају једнократни прекид рада на радном мјесту у трајању до два сата током радног времена.

(2) Штрајк упозорења и штрајк солидарности морају се најавити писменим путем најкасније 48 часова прије одржавања, у чијем прилогу организатор штрајка доставља одлуку о почетку штрајка упозорења или штрајка солидарности.

Члан 13.

(Најава штрајка)

(1) Организатор штрајка писменим путем најављује штрајк послодавцу путем штрајкачког одбора.

(2) Акт о најави штрајка из става (1) овог члана садржи образложено спорно питање, које се односи на озбиљно кршење економских и социјалних права запослених, као и да је штрајк одговарајући и пропорционалан начин остваривања права запослених.

(3) Уколико након истека рока од 15 дана од дана када је спорно питање упућено послодавцу не дође до рјешавања спорног питања, штрајкачки одбор доставља послодавцу обавјештење о почетку штрајка и одлуку о ступању у штрајк, најкасније 48 часова унапријед.

Члан 14.

(Одлука о ступању у штрајк)

(1) Одлука о ступању у штрајк садржи:

- а) назив организатора штрајка;
- б) доказ о регистрацији организатора штрајка;
- ц) спорна питања због којих се организује штрајк и разлоге ступања у штрајк, са образложењем;
- д) захтјеве учесника у штрајку;
- е) вријеме почетка штрајка;
- ф) мјесто одржавања штрајка;
- г) имена и презимена чланова штрајкачког одбора.

(2) Одлуку из става (1) овог члана потписују чланови штрајкачког одбора.

Члан 15.

(Минимум процеса рада)

(1) Минимум процеса рада утврђује се актом који доноси Савјет министара Босне и Херцеговине у форми одлуке, на основу претходно достављеног приједлога послодавца на који је прибављена сагласност синдиката, ради заштите јавног интереса, општег интереса

грађана, опште безбједности, безбједности особа и имовине, водећи посебно рачуна да се морају обезбиједити несметани услови живота, рада и кретања особа, роба и услуга.

(2) Запослени не могу отпочети штрајк прије утврђивања минимума процеса рада.

(3) Послодавац може извршити распоређивање запослених на одговарајућа радна мјеста како би се обезбиједио минимум процеса рада за вријеме трајања штрајка, уколико до почетка штрајка не дође до рјешавања спора мирним путем.

(4) Послодавац не може одредити чланове штрајкачког одбора да раде у смислу става (1) овог члана без сагласности штрајкачког одбора.

(5) За вријеме трајања штрајка послодавац и организатор штрајка дужни су да сарађују ради обезбјеђења минимума процеса рада.

Члан 16.

(Одговорност организатора штрајка за безбједност)

(1) Запослени који ступају у штрајк одлуком штрајкачког одбора оснивају посебно тијело из реда запослених које је дужно за вријеме трајања штрајка пружити безбједност на мјестима одржавања штрајка, и то: пред улазом и у кругу пословних просторија послодавца.

(2) Одлука о формирању посебног тијела из става (1) овог члана доставља се учесницима у штрајку и послодавцу у року у коме се доставља писана одлука о ступању у штрајк, као њен саставни дио или као посебан акт током трајања штрајка.

(3) Одлука из става (2) овог члана мора бити образложена и садржавати број и имена запослених – чланова посебног тијела за безбједност.

(4) Посебно тијело из става (1) овог члана не може:

а) примјењивати физичку принуду;

б) постављати физичке препреке или блокаде прилаза послу запосленима који желе да раде;

ц) пријетити или вријеђати запослене и послодавца, и

ч) спречавати послодавца у обављању дјелатности.

Члан 17.

(Престанак штрајка)

(1) Штрајк престаје одустајањем од штрајка од стране организатора штрајка, непосредним споразумом страна у спору, одлуком савјета за мирно рјешавање спора из члана 10. овог закона или одлуком суда.

(2) За сваки нови штрајк организатори штрајка су дужни да донесу нову одлуку о штрајку.

ПОГЛАВЉЕ V - ПРАВА И ОБАВЕЗЕ ЗАПОСЛЕНИХ И ПОСЛОДАВЦА

Члан 18.

(Заштита права запослених)

(1) Организовање штрајка, односно учешће у штрајку који је организован у складу са одредбама овог закона, не представља повреду обавеза из радног односа нити може бити основа за утврђивање дисциплинске или материјалне одговорности.

(2) За вријеме штрајка запослени остварују права на основу рада, осим права на плату и накнаде на основу присуства на послу, у складу са прописима који уређују наведено подручје.

(3) Запослени који за вријеме штрајка раде, као и запослени који раде како би се испунили захтјеви минимума процеса рада, остварују сва права на основу рада, према важећим прописима.

(4) Организатори штрајка, односно учесници у штрајку који није организован у складу са овим законом, не уживају заштиту из овог члана.

Члан 19.

(Обавезе организатора штрајка и учесника у штрајку)

(1) Организатор штрајка и запослени који учествују у штрајку дужни су да штрајк организују и воде на начин којим се не угрожава безбједност особа, имовине и здравље људи, онемогућава наношење штете, како би се по окончању штрајка омогућио несметан наставак рада.

(2) Организатор штрајка и запослени који учествују у штрајку не могу спречавати послодавца да користи средства којима обавља законом прописане дјелатности.

(3) Организатор штрајка и запослени који учествују у штрајку не могу да спречавају запослене који не учествују у штрајку да раде.

Члан 20.

(Одговорност запослених)

(1) Запослени је одговоран за тежу повреду службене или радне дужности:

а) ако организује или учествује у штрајку којим се угрожава безбједност људи и имовине или здравље људи, наноси штета и онемогућава наставак рада по окончању штрајка (члан 189. став (1));

б) ако спречава послодавца да користи и располаже средствима којима обавља дјелатност (члан 19. став (2));

ц) ако спречава запослене који не учествују у штрајку да раде (члан 19. став (3));

д) ако одбије да ради у смислу члана 15. овог закона;

е) ако спречава запосленог да учествује у штрајку на начин да га застраши пријетњом, мобингом, понижава или на други непримјерен начин онемогућава да штрајкује.

(2) Запослени из става (1) овог члана могу се суспендовати до окончања дисциплинског поступка у складу са одредбама члана 63. став (1) „Закона о раду у институцијама Босне и Херцеговине“ („Службени гласник БиХ“, бр. 26/04, 07/05, 48/05, 60/10 и 32/13).

Члан 21.

(Обавезе послодавца)

(1) Током штрајка организованог под условима утврђеним овим законом послодавац не може да запосли лица која би замијенила учеснике у штрајку, осим ако је угрожено извршавање међународних обавеза и обезбјеђење минимума процеса рада.

(2) Послодавцу није дозвољено спречавање запослених да организују и учествују у штрајку организованом у складу са овим законом, као и да употребљавају мјере принуде ради окончања штрајка, те да на основу неучествовања у штрајку предвиди повољнију зараду или друге повољније услове рада за запослене који не учествују у штрајку.

ПОГЛАВЉЕ VI - НАДЗОР НАД ПРИМЈЕНОМ ЗАКОНА

Члан 22. (Инспекцијски надзор)

Надзор над примјеном овог закона врши Управни инспекторат Министарства правде Босне и Херцеговине.

Члан 23. (Судска заштита)

(1) Запослени и послодавац могу да поднесу тужбу за утврђивање законитости штрајка пред Судом Босне и Херцеговине, ако сматрају да штрајк није организован у складу са овим законом.

(2) Поступак покренут по тужби из става (1) овог члана сматра се хитним поступком.

ПОГЛАВЉЕ VII - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 24. (Казне за послодавца)

(1) Новчаном казном у износу од 250,00 КМ до 1.000,00 КМ казниће се одговорно лице код послодавца уколико не поступа у складу са одредбама овога закона, подзаконским актом или онемогући управном инспектору вршење надзора, у складу са прописима којима се регулише прекршајна одговорност.

Члан 25. (Казне за организатора штрајка)

(1) Новчаном казном у износу од 250,00 КМ до 1.000,00 КМ казниће се организатор штрајка који организује штрајк супротно одредбама овог закона, подзаконским актом или онемогући управном инспектору вршење надзора.

ПОГЛАВЉЕ VIII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 26. (Акт о минимуму процеса рада)

Акт којим се одређује минимум процеса рада из члана 15. овог закона доноси Савјет министара Босне и Херцеговине у форми одлуке, на основу претходно достављеног приједлога послодавца, на који је прибављена сагласност синдиката, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 27.

(Престанак важења прописа)

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о штрајку („Службени лист СФРЈ“, број 23/91) и („Службени лист РБиХ“, број 2/92).

Члан 28.

(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику БиХ“.

ПСБиХ, број ____/15
____ 2015. године
Сарајево

Предсједавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ

Предсједавајући
Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

1. УСТАВНА ОСНОВА

Уставна основа за доношење овог закона садржана је у члану IV 4. а) Устава Босне и Херцеговине, према којем је Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине овлаштена за доношење закона.

Уставом БиХ, чланом 2. ставом 3) алинеја и) утврђено је да ће све особе на територији БиХ уживати људска права и основне слободе, између осталог и слободу мирног окупљања и слободу удруживања.

2. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Право на штрајк је једно од основних синдикалних права које спада у економска и социјална права из којих разлога се указала потреба за изработом Закона о штрајку запослених у институцијама Босне и Херцеговине, који ће одговорити тренутним потребама свеукупног економског стања, као и потребама радника изазваних новим економским и тржишним условима.

Право на штрајк остварује се у оквиру синдикалне слободе и представља организовани и унапријед најављени прекид рада запослених ради остваривања и заштите њихових економских и социјалних интереса и права из радног односа на основу рада, из којег разлога је било неопходно детаљно и свеобухватно приступити уређењу начина остваривања овог права.

Циљ Закона о штрајку запослених у институцијама Босне и Херцеговине је да штрајк буде крајњи облик рјешавања насталих радних спорова и то онда кад се настали спор није могао ријешити мирним путем у складу са овим законом.

Право на штрајк проматра се у оквиру прописа који уређују синдикалну слободу, као што је Универзална декларација о правима човјека из 1948. године, чијим одредбама је свима загарантовано право да учествују у оснивању синдиката или да се придружује синдикату у циљу осигурања својих интереса.

И другим изворима међународног права у овом подручју, као што су: Међународни пакт о грађанским и политичким правима из 1966. године и Међународним пакт о економским, социјалним и културним правима из 1966. године такође се утврђује право на удруживање и право на штрајк.

Посебно треба истаћи значај Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у регулисању овог подручја, а која чини дио актија. У складу са чланом II став 2. Устава Босне и Херцеговине, утврђено је да се права и слободе предвиђене у Европској конвенцији за заштиту људских права и основних слобода директно примјењују у Босни и Херцеговини. Наиме, чланом 11. Конвенције прописано је право на слободу мирног окупљања и удруживања са другима, укључујући и право оснивања синдиката и придруживања због заштите својих интереса.

Такође, измијењена Европска социјална повеља Савјета Европе утврђује право на колективно преговарање, укључујући и право на штрајк. Право на штрајк мора обезбиједити свака држава уговорница и оно се може ограничити само у складу са законом ради заштите права и слобода, заштите општег интереса, државне безбједности, јавног здравља и морала.

Босна и Херцеговина, као чланица Међународне организације рада, дужна је примијенити ратификоване конвенције и хармонизовати законодавство у овом подручју и то релевантне конвенције које се односе на регулисање права на штрајк: Конвенција о праву на удруживање - Ц11, Конвенција о слободи удруживања и заштити права на

организовање - Ц87, Конвенција о праву на организовање и колективно преговарање - Ц98. Истовремено напомињемо да је у току поступак ратификације конвенција Међународне организације рада, и то: Конвенције о радним односима (јавне службе), бр. 151 и Конвенције о колективном преговарању бр. 154.

Разлози за доношење Закона о штрајку запослених у институцијама Босне и Херцеговине такође се темеље на праву на удруживање у синдикате и право на штрајк. Овим правима је Међународна организација рада - ИЛО одбор посветио посебну пажњу, као једном од основних права радника. Конвенцијом бр. 87 о слободи удруживања и заштите права на организацију из 1948. године забранио је државама чланицама одступање од обавеза из ове конвенције. Исто тако, у Прегледу одлука и принципа Одбора о слободи удруживања ИЛО је понудио и своје тумачење права на штрајк као једног од основних средстава путем којег запослени и њихове организације могу промовисати и бранити своје економске и социјалне интересе.

Имајући у виду значај материје која је предмет прописивања овог закона, Савјет министара Босне и Херцеговине је формирао Тим Савјета министара за вођење преговора са представницима Самосталног синдиката државних и полицијских службеника и запосленика у институцијама Босне и Херцеговине. Након окончања поступка преговарања, Тим је сачинио и Савјету министара Босне и Херцеговине доставио Информацију о обављеним преговорима са приједлогом активности.

Савјет министара Босне и Херцеговине је на 26. сједници, одржаној 12.11.2012. године, задужио Министарство правде Босне и Херцеговине да сачини и предложи Одлуку о формирању Интерресорне радне групе за израду Нацрта закона о штрајку запослених у институцијама Босне и Херцеговине и Нацрта колективног уговора запослених у институцијама Босне и Херцеговине.

На приједлог Министарства правде Босне и Херцеговине, Савјет министара Босне и Херцеговине је на 35. сједници, одржаној 17.1.2013. године, донио Одлуку о формирању Интерресорне радне групе за израду Нацрта закона о штрајку запослених у институцијама Босне и Херцеговине и Нацрта колективног уговора запослених у институцијама Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“, број 10/13).

Сходно наведеној одлуци, Интерресорну радну групу чине представници Министарства правде Босне и Херцеговине, Министарства финансија и трезора Босне и Херцеговине, Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, Агенције за државну службу Босне и Херцеговине, Министарства за људска права и избјеглице Босне и Херцеговине, као и представници Самосталног синдиката државних и полицијских службеника и запосленика у институцијама Босне и Херцеговине, судској власти и јавним установама Босне и Херцеговине.

Интерресорна радна група је у више наврата одржавала састанке, након чега је утврђен текст Преднацрта закона о штрајку запослених у институцијама Босне и Херцеговине, који је у складу са одредбама члана 6. Правила за консултације у изради правних прописа ("Службени гласник БиХ", бр. 81/06) упућен у процес јавних консултација.

3. ПРИНЦИПИ НА КОЈИМА СЕ ЗАСНИВА ЗАКОН

Основни принцип на којем се заснива овај Закон садржан је у међународним документима наведеним у тачки 2. Образложења чиме се обезбјеђује квалитетно, непосредно заступање интереса запослених у институцијама Босне и Херцеговине кроз одредбе овог Закона.

Начело дјелотворног заступања интереса синдикалног чланства је од непроцјењивог значаја за будући развој друштва и социјалних партнера, које је потребно прописати на нивоу институција Босне и Херцеговине, као кроз одредбе овог Закона тако и кроз одредбе других прописа.

Основни принципи Закона о штрајку запослених у институцијама Босне и Херцеговине су промовисање и одбрана економских и социјалних интереса запослених у институцијама Босне и Херцеговине и унапређење међусобних права и обавеза запослених и послодавца.

4. ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОЖЕНИХ ПРАВНИХ РЈЕШЕЊА

Одредбама Закона о штрајку запослених у институцијама Босне и Херцеговине уређују се право на штрајк запослених у институцијама Босне и Херцеговине, услови и начин организовања штрајка, обезбјеђење минимума процеса рада, заштита права запослених, права и обавезе институција Босне и Херцеговине и запослених поводом провођења штрајка у институцијама Босне и Херцеговине.

Чланом 1. Закона прописани су предмет и циљ Закона који сажето одражава садржај прописа и који важи за цијели текст Закона.

Чланом 2. прописане су дефиниције штрајка, штрајка упозорења и штрајка солидарности.

Чланом 3. прописано је значење појединих израза који се користе у Закону, као што су: институције Босне и Херцеговине, послодавац, запослени, штрајкачки одбор и организатор штрајка.

Члановима 4. - 8. прописана су начела која се морају поштовати приликом примјене одредаба Закона, и то: добровољност, изузетак од права на штрајк, забрана спречавања рада запослених који не учествују у штрајку, заштита запосленог због учешћа у штрајку и ненапоштење штете имовини послодавца.

Члановима 9. и 10. прописано је рјешавање спора и мирно рјешавање спора.

Члановима 11. - 17. прописани су организовање штрајка, мјесто организовања штрајка, штрајк упозорења и штрајк солидарности, најави штрајка, одлука о ступању у штрајк, минимум процеса рада, оснивање штрајкачке страже и престанак штрајка.

Члановима 18. - 21. прописана су права и обавезе запослених и послодавца, заштита права запослених за вријеме штрајка, обавезе организатора штрајка и учесника у штрајку, одговорност запослених, као и обавезе послодавца током трајања штрајка.

Члановима 22. и 23. прописан је надзор над примјеном одредаба Закона, односно инспекцијски надзор и судска заштита.

Члановима 24. и 25. прописане су кривичне одредбе за послодавца и за организаторе штрајка у случају непоштивања одредаба Закона.

Члановима од 26. до 28. прописане су прелазне и завршне одредбе, односно прописан је рок у којем Савјет министара Босне и Херцеговине на приједлог послодавца мора донијети акт којим се одређују минимум процеса рада и престанак важења Закона о штрајку СФРЈ („Службени лист СФРЈ“, број 23/91) у институцијама Босне и Херцеговине, као и ступање на снагу овог закона.

5. УСКЛАЂЕНОСТ ЗАКОНА СА ЕВРОПСКИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ

Интерресорна радна група је при изради текста Нацрта закона водила рачуна о одредбама Европске конвенције о људским правима и праксом Европског суда за заштиту људских права, одредбама конвенција Међународне организације рада, као и одредбама Европске социјалне повеље, које је Босна и Херцеговина ратификовала, чиме се обавезала на примјену истих.

6. ИМПЛЕМЕНТАЦИОНИ МЕХАНИЗМИ И НАЧИН ОБЕЗБЈЕЂЕЊА ПОШТИВАЊА ЗАКОНА

Провођење овог закона, којим се на општи начин уређује штрајк запослених у институцијама Босне и Херцеговине, обезбјеђује се у оквиру институција Босне и Херцеговине.

7. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ЗА ПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

Провођење Закона о штрајку запослених у институцијама Босне и Херцеговине не захтијева посебна средства из буџета институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине.

8. ОПИС КОНСУЛТАЦИЈА ВОЂЕНИХ У ПРОЦЕСУ ИЗРАДЕ ЗАКОНА

У складу са одредбама члана 6. Правила за консултације у изради правних прописа ("Службени гласник БиХ", бр. 81/06) Преднацрт закона о штрајку запослених у институцијама Босне и Херцеговине је у смислу консултација, а након утврђивања текста Преднацрта закона, постављен на интернет страници Министарства правде БиХ, ради доставе коментара заинтересованих страна у року од 21 дана од дана стављања Преднацрта закона на интернет страницу.

Јавне консултације у вези са Преднацртом закона обављене су у периоду од 3.12.2013. године до 24.12.2013. године.

У периоду трајања јавних консултација достављени су коментари, како слиједи: Међународна организација рада са сједиштем у Сарајеву и правни експерт при Европској комисији ангажован на пројекту "Изградња капацитета институција власти за укључивање у дијалог са цивилним друштвом при утврђивању политика у БиХ" проф. др Драган Голубовић.

9. ПРИБАВЉАЊЕ МИШЉЕЊА

Прије достављања Приједлога закона о штрајку запослених у институцијама Босне и Херцеговине Савјету министара БиХ, ради утврђивања Приједлога закона Министарство правде БиХ је прибавило и мишљења надлежних институција, и то: Канцеларије за законодавство, број: 01-02-1-337/14 од 14.5.2014. године, Министарства финансија и трезора БиХ, број: 08-02-2-4111-2/14 од 12.6.2014. године и број: 06-02-6-6133-2/14 од 31.07.2014. године, Дирекције за европске интеграције, број: 03/A-06-2-НХ-707-2/14 од 22.5.2014. године, Министарства цивилних послова БиХ, број: 04-02-1-1069-АКП/14 од 23.5.2014. године и број: 04-02-1-1069-1-ЕК/14 од 25.8.2014. године, Министарства за људска права и избјеглице БиХ, број: 07-02-1519-1/14 од 15.5.2014. године, Министарства комуникација и транспорта БиХ, број: 01-04-07-3-2311-3/14 од 29.4.2015. године, Министарства спољне трговине и економских односа БиХ број: 07-1-07-1676/14 од 1.8.2014. године, Министарства безбједности БиХ број: 04-02-1-5187-1/14 од 4.8.2014. године, Министарства одбране БиХ број: 13-02-1-3257-1/14 од 8.9.2014. године и Министарства спољних послова БиХ број: 09-0228719/14 од 8.9.2014. године.